

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De apparitione & cognitione Angelicæ claritatis circa eam. XIV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

et religionis apud Carthusienses, in partibus Brabantiae prope Diest quaesivit, & accepit. Cuius pater Wilhelmus nominatus, nesciens quid circa filium suum actum fuerat, ingressus est ad virginem forsitan aliquid quaesiturus. Qui statim proprio nomine & agnomine ab ea vocatus, audiuit virginem prospera filio suo imprecantem, & super bonis à Deo ei factis congaudentem. Super quo ille miratus, causam huius congratulationis sciscitatus est. At illa stupori eius verbum iucundum adijciens, respondit eum in supradicto monasterio sanctae religionis habitum induisse.

4. Erat & alius religiosus de Dordraco natus, sed in Emstera regularis professus; qui quadam vice cellulam virginis, ad visitandum eam tacitus intrauit: quem illa proprio nomine appellans, gratiosè satis salutavit. Et quamvis fortè eum prius semel viderat, pro tunc certè corporaliter non videbat. De quo etiam ille stupefactus quaesivit, unde eum sic nosset? Cui illa simpliciter respondens, Dominus (inquit) donavit. Haec duo exempla pro nunc sufficiant, quae frater Hugo quondam Supprior in Brielis, ab ore eorum quibus contigerunt, personaliter audiuit, & testis veraciter existit.

CAPVT XIV.

De apparitione & cognitione Angelica claritatis circa eam.

1. **C**omplebatur luculenter in hac probatissima virgine, quod olim Dominus Moyse & filijs Israel, terram promissionis intrantibus dicebat: *Ecce ego mitto Angelum meum, qui praecedat te, & custodiat semper, & sit ductor itineris tui.* Legitur in multis libris Sanctorum de apparitionibus Angelorum, & nunc similia probari possunt in hac paupercula Lydia virgine, ex testimonio multorum religiosorum.

2. Visitabatur etenim creberrimè ab Angelo sancto, à quo etiam tangebatur, digna eius consortio ac fulta praesidio: quem ita personaliter cognoscebat, sicut amicus suum cognoscit amicum. Similiter cognoscebat etiam Angelos confessorum suorum, aliorumque familiarium suorum, ac multorum extraneorum. Apparebat autem ei idem angelus diversimoda effigie, interdum in forma viri pulcherrimi, semper tamen cum magna claritate, utpote angelus lucis, minister & signifer aeternae lucis. Nonnunquam verò claritas illa tanta erat, quod si mille soles in virtute sua inuicem lucerent, non tamen huic angelicae claritati aequiparari possent. Interdum verò minor apparebat: semper tamen Dominicae Crucis vexillum in fronte praeferebat, ne fortè

ab Angelo Satanæ deciperetur; qui in Angelum lucis se transfigurans, frequenter ei apparebat. Si verò propter frequentiam visitantium aliquandò turbabatur; aut propter præsentiam vel contactum quorumlibet inhonestorum, puritas eius maculabatur; ne hæc leuis culpa in cãdido vellere diu maneret, nec impunita transiret, præfatis Angelicis visitationibus & diuinis raptibus priuabatur.

3. Interdum quoque, cum quibusdam spiritualibus defectibus soli Deo & angelis cognita, in conscientia grauabatur: horum occasione scrupulosè castigata, à consuetis raptibus etiam impediabatur. De quibus in mortariolo cordis contrita, Angelo sancto ductori suo confiteri solebat; sicque humili confessione purgata, ab eodem præcedente ad quæ ducebatur, sequendo properabat. Docebatur autem ab eodem Angelo sancto, qualia sibi & qualia confessori suo deberet confiteri: quia quotidie quotidianos excessus suos confitebatur, iuxta illud psalmistæ verbum: *Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.*

CAPVT XV.

De mirabili modo interna commotionis, ante raptum spiritus eius.

1. **I**n illa indicibili nobis separatione spiritus ab anima, antequam extra se virgo sancta raperetur, primò tantam circa vitalia pectoris & cordis angustiam sentiebat, quòd vix præualens respirare, morituram se aestimabat. Verum postea in huiusmodi spiritualibus raptibus, propter consuetudinem assuefacta, tales angustias non est passa. Cum igitur spiritu ad prædicta loca raperetur, corpus eius quasi mortuum & exanime in lectulo remanebat adeò immobile, quòd si quis illud tetigisset, ipsa non sensisset. Similia quædam leguntur in vita sancti Thomæ de Aquino. Ideo nemo dubitet de veritate nouitatis huius virginis; quæ Deus lætificauit ineffabilibus raptibus suis.

2. Contigit ergo in raptu quodam, vt Angelus apprehensa manu eius, duceret eam vsque ad altare chori beatæ Virginis ecclesiæ Schiedamensis. Cumque ibidem orasset beatam virginem deuotè salutando, ducebat eam Angelus versus orientem, per amœna loca rosarum & liliorum, omniq; genere florum confita, ac aromatibus resperfa. Appropinquans ergo his locis, inuitabatur ab Angelo, vt ingrederetur: sed illa propter reuerentiam eorum non audebat intrare, ne pedibus suis florida prata conculcaret. Tandem Angelo affirmante, quòd non essent ab ea conculcanda, secundum monita eius & inuitationem ingredivas,